

Jóel könyve és a laodiceai Hetednapi Adventista Egyház – Harmincnyolcadik szám

Jeff Pippenger

2026-01-30

Harmincnyolcadik szám

A mennyei Kenyér próbája volt a tanítványság omega-próbája Jézus napjaiban, és ugyanígy omega volt a manna-próbához viszonyítva is, amely az ókori Izráel szövetségi történelmének alfájában jelenik meg. A kezdet a manna volt; a vég a mennyei Kenyér. Az omega mindig a legnagyobb, ezért a tanítványok legnagyobb elpártolása Kapernaumot jelöli meg omegaként Krisztus történetében és a tanítványság próbájában.

Ekkor így szólt Jézus az ő tanítványaihoz: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az ő életét, elveszíti azt; aki pedig elveszíti az ő életét énért, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, a saját lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? Mert az Emberfia eljön az ő Atyjának dicsőségében az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint. Bizony mondom néktek: vannak némelyek az itt állók között, akik nem ízlelik meg a halált, mígnem meglátják az Emberfiát eljönni az ő országában. Máté 16:24–28.

Kapernaum egy ómega-próba. A kapernaumi próba az olaj próbája a tíz szűzről szóló példázatban; ez az éjféltől kezdődik, és egy olyan időszakot indít el, amely magában foglalja azt, hogy a balga szüzek felismerik: nincs olajuk. Ekkor pánikba esnek, amint a vasárnaptörvény bezáruló ajtajához közelednek, amint azt a kapernaumi válság ábrázolja a János 6:66-ban. Prófétai értelemben „megszégyenülnek”.

Íme, napok jönnek, ezt mondja az Úr Isten, amikor éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr ígéinek hallása után. És bolyonganak tengertől tengerig, és északtól fogva napkeletig futkosnak, hogy keressék az Úr ígését, de nem találják meg. Azon a napon a szép szüzek és az ifjak elepednek a szomjúságtól. Akik Samária bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te istened, Dán! és: Él Beérseba útja! azok elhullanak, és többé fel nem kelnek. Ámós 8:11–14.

A kapernaumi ómega-próba előképe annak az ómega-próbának, amely a 2024-es alapozó próbatételt követi. Az ómega-próba az, ahol a menyasszony a vasárnaptörvény előtt elpecsételtetik. Itt válik a különválás örökre véglegessé, mert miután ő megtisztult, többé idegenek (pogányok) nem járnak át Jeruzsálemen soha többé.

Az Úr is ordít a Sionról, és hallatja szavát Jeruzsálemből; megrendül az ég és a föld: de az Úr lesz az ő népének reménysége, és Izráel fiainak ereje. Így tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki a Sionon lakom, szent hegyemen: akkor Jeruzsálem szent lesz, és idegenek többé nem vonulnak át rajta.

És azon a napon lesz, hogy a hegyek újbórral csepegnek, a halmok tejjel folynak, és Júda minden patakja vízzel árad, és forrás fakad az Úr házából, és megöntözi a Sittim völgyét.

Egyiptom pusztasággá lesz, és Edóm kietlen sivataggá, a Júda fiai ellen elkövetett erőszak miatt, mivel ártatlan vért ontottak földjükön. De Júda mindörökké lakott marad, és Jeruzsálem nemzedékről nemzedékre. Mert megtisztítom vérüktől őket, akiket még nem tisztítottam meg: mert az Úr a Sionon lakozik. Jóel 3:16–21.

Jeruzsálem a vizsgálati ítélet végső mozzanataiban megtisztul a bűntől; Zakariás harmadik fejezetében ekkor adatik Józsuének a fehér gyolcsból való filadelfiai ruha, hogy felváltsa a szennyes laodíceai ruhát. „Akkor szent lesz Jeruzsálem, és idegenek nem vonulnak át rajta többé”, mert a búza elválasztott a konkolytól, és első zsengeáldozatként begyűjtetett. Ez az ómega-próbában történik, és akkor történik, amikor az ég csatornái megnyílnak, és Jézus a drágaköveket a ládikába veti, és ezt mondja a világnak: „Jöjjetek és lássátok.” „Jöjjetek és lássátok” országom zászlaját, menyasszonyomat, lévitákból való áldozatomat, miként a régi napokban. „Jöjjetek és lássátok” templomomat, drágakövekkel telt ládikámat—mindegyik előkészítve a dicsőség országának koronája részeként.

A 2024-es alapvető alfa próba a templomi ómega próbához vezet. Az ómega próba akkor következik be, amikor megnyílnak az ég ablakai, vagyis amikor a menyasszony elkészíti magát. A balga szüzeket és az ő hamis „béke és biztonság” késői eső-üzenetüket a szél kifújja a megnyitott ablakokon át, mert e történelem üzenete a keleti szél üzenete. Ez az üzenet Ésaiás erős szele, amely visszatartatik a keleti szél napján; ez János négy szele, amelyek visszatartatnak a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején.

„Az angyalok visszatartják a négy szelet, amelyeket egy elszabadulni készülő, tajtékzó ló jelképez, amely ki akar törni, hogy végigvágtsa az egész föld színén, pusztulást és halált hozva útjába.”

„Aludjunk-e éppen az örökkévaló világ legszélén? Legyünk-e tompák, hidegek és holtak? Ó, bárcsak egyházainkban Isten Lelke és lehelete beleleheltetnék népébe, hogy talpra álljanak és éljenek.” Manuscript Releases, 20. kötet, 217.

Akik elutasítják az iszlám keleti szeléről szóló üzenetet, az ablakon át kifúvatnak a szél által — éppen azon jelkép által, amely lázadásukat testesíti meg. A tévelygés szemete mindörökre a balga osztályhoz tapad, akiknek nincs olajuk. Efraim ismét bálványaihoz csatlakozott. Elutasították a pecsételés idejére vonatkozó ismeret gyarapodását, valamint annak kapcsolatát a harmadik jaj iszlámjával. Isten hamis késői esőre vonatkozó üzenetük dicsőségét „szégyenné” változtatja.

Népem elvész ismeret híján; mivel te elvetted az ismeretet, én is elvetlek téged, hogy ne légy papom; mivel elfeledkeztél Istened törvényéről, én is elfelejtem fiaidat.

Amint megsokasodtak, úgy vétkeztek ellenem; azért dicsőségüket gyalázatra változtatom. Népem bűnéből táplálkoznak, és szívüket annak gonoszságára irányítják. És úgy jár majd a néppel, mint a pappal: megbüntetem őket útjaikért, és megfizetek nekik cselekedeteik szerint. Esznek majd, de nem laknak jól; paráználkodnak, de nem szaporodnak meg; mert megszűntek

ügyelni az Úrra. A paráznaság, a bor és a must elveszi a szívet. Népem a fabálványaitól kér tanácsot, és botja ad kijelentést neki; mert a paráznaság lelke tévelygésbe vitte őket, és elparáználkodtak Istenük alól. A hegyek tetején áldoznak, és a halmokon tömjéneznak, tölgy, nyárfa és szilfa alatt, mert jó azok árnyéka; ezért leányaitok paráználkodnak, és menyeteik házasságtörést követnek el. Nem büntetem meg leányaitokat, ha paráználkodnak, sem menyeteiket, ha házasságtörést követnek el; mert maguk a férfiak is paráznákkal félrevonulnak, és templomi paráznákkal áldoznak; ezért az értelmetlen nép elbukik.

Noha te, Izráel, paráználkods is, Júda mégse vétkezzék; és ne menjetek Gilgálba, se fel ne menjetek Bethavenbe, és ne esküdjete így: Él az ÚR! Mert Izráel megátalkodott, mint a megátalkodott üsző; most az ÚR úgy legelteti őket, mint bárányt a tágas mezőn.

Efraim a bálványokhoz szegődött: hagyd őt magára.

Italuk megromlott; szüntelen paráználkodtak; fejedelmei szégyenletesen szeretik ezt: Adjátok! A szél szárnyaiba kötözte őt, és megszégyenülnek áldozataik miatt. Hóseás 4:6–19.

Az eltávolított szemét egyszerre jelenti az oktalan szüzeket és téves tanaikat, amelyekhez kapcsolódtak. Az vagyunk, amit megeszünk, és ők elvetették a keleti szél üzenetét, helyette pedig a hazugságot választották, amely nyomában erős tévelygést hoz, és egyesültek a békesség és biztonság hamisított késői eső-üzenetével. Jóel új bora elvételétől, éppen ott, ahol Jeremiás Isten szájává lesz.

„Az igazság elutasításával az emberek annak Szerzőjét utasítják el. Amikor Isten törvényét lábbal tiporják, megtagadják a Törvényadó tekintélyét. Éppoly könnyű a hamis tanításokból és elméletekből bálványt csinálni, mint fából vagy kőből bálványt faragni. Isten tulajdonságainak félreábrázolásával Sátán arra vezeti az embereket, hogy hamis jellemben gondoljanak Őrá. Sokaknál egy bölcséleti bálvány ül trónon Jehova helyén; míg az élő Istent, amint Igéjében, Krisztusban és a teremtés műveiben kijelentette magát, csak kevesen imádják. Ezrek istenítik a természetet, miközben megtagadják a természet Istenét. Bár más formában, a bálványimádás ma éppoly valóságosan létezik a keresztény világban, mint ahogyan létezett az ősi Izráelben Illés napjaiban. Sok magát bölcsnek valló ember, filozófus, költő, politikus, újságíró istene — a kifinomult, divatos körök istene, sok főiskola és egyetem istene, sőt némely teológiai intézményé is — alig jobb, mint Baál, Fönícia napistene.” A nagy küzdelem, 583.

Miller álmában, a valódiak és a hamisak szétválasztásakor a szél kisodorja a hamis szüzeket, miközben az Úr elpecsételi menyasszonyát a nyitott ablak omega-belső próbája idején.

Íme, elküldöm az én követemet, és ő megkészíti előttem az utat; és hirtelen eljön templomába az Úr, akit kerestek, a szövetség követe, akiben gyönyörködtek: íme, eljön, azt mondja a Seregek Ura. De ki állhat meg az ő eljövetelének napján? és ki maradhat állva, amikor megjelenik? mert olyan ő, mint az ötvös tüze és mint a ruhatisztító lúgja: Leül, mint az ezüst olvasztója és megtisztítója; és megtisztítja Lévi fiait, és megfinomítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy igazságban vigyenek áldozatot az Úrnak. Akkor kedves lesz az Úr előtt Júda és Jeruzsálem áldozata, mint a régi napokban és mint a hajdani esztendőkből. Malakiás 3:1–4.

Lévi fiai azoknak a lévítáknak a fiai, akik hűségesek maradtak Áron fenevad-képének próbájában, majd ismét Jeroboám fenevad-képének próbájában. Ők azok, akik kiállják a fenevad képmásának próbáját, azt a próbát, amely által örök sorsuk eldől, és azt a próbát, amelyet ki kell állniuk — mielőtt elpecsételtetünk.

„Az Úr világosan megmutatta nekem, hogy a fenevad képmása még a kegyelmi idő lezárulta előtt fel fog állíttatni; mert ez lesz Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldől.

„Ez az a próba, amelyen Isten népének át kell mennie, mielőtt elpecsételtetnének. Mindazok, akik Isten iránti hűségüket azáltal bizonyították, hogy megtartották törvényét, és megtagadták egy hamis szombat elfogadását, az Úr Isten, Jehova zászlaja alá fognak sorakozni, és megkapják az élő Isten pecsétjét. Azok pedig, akik feladják a mennyei eredetű igazságot és elfogadják a vasárnapi szombatot, a fenevad bélyegét fogják megkapni.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 976.

A fenevad képmásának próbája a vasárnaptörvénynél bekövetkező, a fenevad bélyegével kapcsolatos próba előtti próba, és ezen át kell menni, mielőtt az ajtó bezárul.

Ez a próba tisztítja meg az igazakat, és egyben el is választja az igazakat a gonoszoktól. Ez az a próba, amelyben Dániel, Sidrák, Misák és Abédnegó szemmel láthatóan szebbeknek és kövérebbeknek találtnak azoknál, akik a babiloni étrendet ették. Az egyik csoport a menny kenyerét ette, a másik pedig Babilon kenyerét. Ez a kenyér próbája a kapernaumi zsinagógában.

Külsőleg a mostani próbaidő, amelyben élünk, a fenevad képmásának próbája: az egyház és az állam egyesülése az Egyesült Államokon belül. A párhuzamos belső próbaidő a szüzek egyik osztályát úgy azonosítja, mint akik az emberiség képmását nyilvánítják meg, a szüzek másik osztályát pedig úgy, mint akik az istenségnek az emberiséggel egyesült képmását nyilvánítják meg. Miután Malakiás azonosítja a lévíták megtisztítását és megtisztulását, Isten próbát állít eléjük.

És ítéletre közeledem hozzátok; és gyors tanú leszek a varázslók ellen, a házasságtörők ellen, a hamisan esküdők ellen, azok ellen, akik elnyomják a napszámost bérében, az özvegyet és az árvát, és elfordítják a jövevényt az ő jogától, és nem félnek engem, azt mondja a Seregek Ura.

Mert én, az Úr, nem változom; ezért ti, Jákób fiai, nem emésztettek meg. Malakiás 3:5, 6.

Az első próba az, hogy féljék Istent, és azt a csoportot, amely elbukott a Szövetség Követének próbatételén, ezután öt kárhóztató kijelentés szólítja meg, egy-egy mind az öt balga szűzre vonatkozóan, amelyek megfelelnek annak, hogy nyomorult, szánandó, szegény, vak, mezítelen; öt próféta jellemvonás öt balga szűz számára, amelyeket az „és nem féltek engem” kifejezés foglal össze. Ők azok, akik elbuktak az alapvető első alfa-próbán. Azért buktak el, mert nem értették meg, hogy Isten soha nem változik. Ők azok, akik elbuktak a 2024-es alapvető külső alfa-próbán.

„A múlt történelméből tanulságokat kell levonnunk; és ezekre irányul a figyelem, hogy mindenki megértse: Isten ma is ugyanazon elvek szerint munkálkodik, mint ahogyan mindenkor cselekedett. Keze ma is éppúgy látható művében és a nemzetek között, mint attól fogva mindenkor, hogy az evangélium először hirdettetett Ádámnak az Édenben.

„Vannak olyan időszakok, amelyek fordulópontok a nemzetek és az egyház történetében. Isten gondviselésében, amikor e különböző válságok bekövetkeznek, megadatik az arra az időre szóló világosság. Ha azt elfogadják, lelki előrehaladás következik; ha elutasítják, lelki hanyatlás és hajótörés követi. Az Úr Igéjében feltárta az evangélium előretörő munkáját, amint az a múltban végbement, és amint a jövőben is végbemegy, egészen a záró küzdelemig, amikor a sátáni erők véghezviszik utolsó csodálatos megmozdulásukat.” Bible Echo, 1895. augusztus 26.

A laodíceabeliek nem látják, hogy Isten emberekkel való bánásmódja mindenkor ugyanaz. Ha a világosságot, vagy az olajat befogadják, áldás van; ha pedig nem, hajótörés következik be.

„A múlt korszakokban a menny Ura, Istene kijelentette titkait prófétáinak. A jelen és a jövő egyaránt világos előttte. Isten szava végighangzik a korszakokon, tudatva az emberrel, minek kell bekövetkeznie. Királyok és fejedelmek elfoglalják helyüket a számukra rendelt időben. Azt gondolják, hogy saját szándékaikat viszik véghez, valójában azonban azt az ígét teljesítik be, amelyet Isten szólt.”

„Pál kijelenti, hogy Istennek az emberiséggel való múltbeli bánásmódjáról szóló feljegyzések „megírattak a mi intésünkre, akikhez az idők vége elérkezett.” Dániel története a mi intésünkre adatott. „Az Úr bizodalmas az őt félőkkel.” Dániel Istene ma is él és uralkodik. Nem zárta be a mennyet népe előtt. Miként a zsidó korszakban, úgy ebben a korszakban is Isten kijelenti titkait az ő szolgálóinak, a prófétáknak.

Péter apostol ezt mondja: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd, amelyre jól tesztitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben: tudván először azt, hogy az Írás egyetlen próféciaja sem ered önkényes magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítva szóltak az Istennek szent emberei.”

A hitetlenek és istentelenek nem ismerik fel az idők jeleinek jelentőségét, melyeket a prófétai ige előre megjövendölt. Tudatlanságukban megtagadhatják az ihletett feljegyzés elfogadását. Ám amikor magukat kereszténynek vallók gúnyosan szólnak azokról az utakról és eszközökről, amelyeket a nagy VAGYOK arra használ, hogy szándékait kijelentse, ezzel azt bizonyítják, hogy egyaránt tudatlanok mind az Írások, mind pedig Isten hatalma felől. A Teremtő pontosan tudja, milyen elemekkel kell számolnia az emberi természetben. Tudja, milyen eszközöket kell alkalmaznia a kívánt eredmények eléréséhez.

„Az ember szava csődöt mond. Aki az emberek állításait teszi bizodalmává, joggal remeghet; mert egy napon olyan lesz, mint a hajótörött hajó. Isten szava tévedhetetlen, és örökké megmarad. Krisztus kijelenti: »Bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska sem múlik el, mígnem minden beteljesedik.« Isten szava megmarad az örökkévalóság vég nélküli korszakain át.” Youth Instructor, 1903. december 1.

Isten soha nem változik, és ugyanazon elvek szerint munkálkodik, miként mindig is tette.

„Isten földön végzett munkája korszakról korszakra feltűnő hasonlóságot mutat minden nagy reformációban vagy vallási mozgalomban. Isten emberekkel való bánásmódjának elvei mindenkor ugyanazok. A jelen jelentős mozgalmainak megvannak a maguk párhuzamai a múltban, és az egyház korábbi korszakainak tapasztalata igen értékes tanulságokkal szolgál a mi időnk számára.” A nagy küzdelem, 343.

Malakiás harmadik fejezetének első négy verse azonosítja azt a követet, aki utat készít a Szövetség Követe előtt, valamint a léviták megtisztítását és megtisztulását. Ezután az Úr ítéletet hirdet Laodicea felett, megállapítva, hogy nem félik Istent, vagyis elbuktak a harmadik angyal alapvető alfa-próbáján. Félelemnélküliségük a tudás szándékos elutasítását jelképezi, és annak a tudásnak az összefüggése, amelyet elutasítanak, annak a követnek a történetének elfogadása, aki utat készít, valamint az őt követő isteni Követé. Valamennyi próféta az utolsó napokat jelöli meg, és nem volna ok egy hamis reformmozgalom azonosítására, ha nem létezne egy valódi.

„Sátán azonban nem tétlenkedett. Most azt kísérelte meg, amit minden más reformmozgalomban is megkísérelt: hogy megtévessze és elpusztítsa a népet azáltal, hogy az igazi mű helyett egy hamisítványt tukmál rájuk. Miként a keresztény egyház első századában voltak hamis Krisztusok, úgy támadtak hamis próféták a tizenhatodik században is.” A nagy küzdelem, 186.

Malakiás harmadik fejezete első hat versének összefüggése a száznegyvennégyezer reformmozgalmának lévitái megtisztításáról és megtisztulásáról szól. Amerika számára a jövőben vagy éppen ez a mozgalom áll, vagy a sok hamisítvány egyike. Ekkor Malakiás kijelenti:

Már atyáitok napjaitól fogva eltértek rendelkezéseimtől, és nem tartottátok meg azokat. Térjete vissza hozzám, és én is visszatérek hozzátok — ezt mondja a Seregek Ura. Malakiás 3:7.

A négy nemzedéken átívelő fokozódó lázadás Jóel könyvének bevezetése és háttere, és Malakiás itt ugyanazt a fokozódó lázadást azonosítja, amikor ezt mondja: „atyáitok napjaitól fogva eltávoztatok”. 1863-tól, a lázadás első nemzedéke atyáinak napjaitól kezdve, mindinkább távolabb és távolabb kerültek Istentől. A folytonos bűnük ellen kimondott ítéletet a laodiceai hívás enyhíti, amely gyászos hangon azt ígéri, hogy ha csak visszatérnének, Isten is visszatérne hozzájuk.

Ti pedig ezt mondjátok: Miben térjünk meg? Vajon megcsalhatja-e az ember az Istent? Ti mégis megcsaltatok engem. De azt mondjátok: Miben csaltunk meg téged? A tizedekben és az áldozati ajándékokban. Átokkal vagytok megátkozva, mert megcsaltatok engem, ti, ez az egész nemzet.

Hozzátok be a tizedeket hiánytalanul a tárházba, hogy legyen eledel az én házamban, és tegyetek próbára engem ezzel, ezt mondja a Seregek Ura, vajon nem nyitom-e meg nektek az ég csatornáit, és nem árasztok-e rátok olyan áldást, hogy ne legyen elég hely annak befogadására.

És megdorgálom értetek a pusztítót, és nem pusztítja el földetek termését; szőlőtök sem hullatja el idejekorán gyümölcsét a mezőn, ezt mondja a Seregek Ura. És minden nemzet áldottnak mond titeket, mert gyönyörűséges föld lesztek, ezt mondja a Seregek Ura. Malakiás 3:5–12.

A 2024-es alfa alapozó külső próbát a 2026-os zárókő belső próba követi. Ez a zárókőpróba akkor következik be, amikor megnyílnak az ég csatornái, és három hely, ahol ezek a megnyílt csatornák a győzedelmes egyház összefüggésében azonosíthatók: Malakiás harmadik fejezete, Miller álma és a Jelenések könyve tizenkilencedik fejezete. Malakiás az alfa, Miller álma a közép, a Jelenések könyve pedig az ómega. A próbát Krisztus szemlélteti, mint a szennykefés ember, aki a drágaköveket a ládába veti. Ezek a drágakövek egyrészt az igazságok, tökéletesen elrendezve a maguk rendjében, másrészt a maradék. A tárház az a hely, ahol az eledel összegyűjtetik és kiosztatik. Miként a manna próbájában, Kapernaum próbájában és a Mennyei Kenyér próbájában — az „eledel” a tárgy.

A „eledel” a szüzek példázatában olaj, és a jellemet, a Szentlelket, valamint azt a prófétai üzenetet jelképezi, amely a Szentlelket azok szívébe és elméjébe viszi be, akik Krisztus jellemét kifejlesztik. Az „eledel” Jóel „új bora”, amely elvételét Efraim részegeseitől. Ahhoz, hogy átmenj a második angyal belső zárókő-templomi próbáján, át kellett menned az első alfa alapróbán, amely külső. Ha nem fogadtad el az alapot, nem lehetsz része a templomnak, amely az alapra emeltetett; de ha nem tartozol azok közé, akik kiállták azt az alapróbát, akkor szellemi hamisítvány-házadat homokra fogod építeni. János ezt a hamis szellemi házat „a Sátán zsinagógájának”, Jeremiás pedig „a csúfolódók gyülekezetének” nevezi.

„Hozzatok be az összes tizedet és áldozati adományt a tárházba” az a belső próba, ahol a pecsét rányomatik. A földcsetes férfi Isten maradék népét a megnagyobbított koporsóba vetette, és ezzel a cselekedetével azt a munkát szemléltette, hogy az összes tizedet a tárházba kell vinni. A léviták azok az áldozati adományok, amelyeket felemelnek, amikor Ő áldást áraszt a menny ablakain keresztül. A földcsetes férfi ékszerei az Ő maradék népe, és Ézsaiás hatodik fejezetében ez a maradék nép tizedként van azonosítva.

Ekkor ezt mondtam: Uram, meddig? Ő pedig így felelt: Míg a városok lakatlanná pusztulnak, és a házak ember nélkül maradnak, és a föld egészen elhagyatottá lesz, és az Úr az embereket messze elviszi, és nagy elhagyatottság lesz a föld közepette. De még marad benne egy tizedrész, és az is újra megpróbáltatik: mint a cserfa és mint a tölgy, amelyeknek tuskója megmarad, amikor lombjukat lehullatják; így lesz a szent mag annak tuskója. Ézsaiás 6:11–13.

Az Úr a „meddig még” kérdését több tanúbizonyság alapján a vasárnapi törvényre vonatkozóként azonosítja, és Ézsaiás hatodik fejezetének harmadik versében az angyalok így kiáltanak: „Szent, szent, szent a Seregeknek Ura: teljes mind az egész föld az ő dicsőségével.” White testvér ezt összekapcsolja Jelenések tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyalával.

„Amint [az angyalok] a jövőbe tekintenek, amikor az egész föld betelik az Ő dicsőségével, a dicsőítő diadalének egyiküktől a másikig visszhangzik zengő énekben: »Szent, szent, szent a Seregek Ura.« Teljesen megelégedettek azzal, hogy Istent dicsőítsék; és az Ő jelenlétében, jóváhagyó mosolya alatt, semmi többre nem vágnak. Az Ő képmásának hordozásában, szolgálatának végzésében és imáadásában legmagasabb törekvésük teljesen beteljesedik.”
Review and Herald, 1896. december 22.

Ézsaiás hatodik fejezete azonosítja szeptember 11-ét, amikor a föld megvilágosított a Jelenések tizenharmadik fejezetének két szózata közül az első szózat dicsőségével. Amikor Ézsaiás megkérdezte: „Meddig?”, a fejezet történelme úgy azonosíttatik, mint a szeptember 11-étől a vasárnaptörvényig terjedő időszak, amikor megérkezik a második szózat. Ézsaiás tudatja velünk, hogy a vasárnaptörvény idején lesz egy maradék—akik tizedet képeznek. A maradékban van lényegi tartalom—olaj az ő edényeikben.

De még marad benne egy tized [tizedrész], és az ismét visszatér, és megemésztetik; mint a terebintfa és mint a tölgy, amelyeknek törzsöke megmarad, amikor leveleiket lehullatják: úgy lesz a szent mag annak maradéka. Ézsaiás 6:13.

A „tized” azok, akik „visszatértek” Malakiásnak és Jeremiásnak a visszatérésre szólító hívására válaszul. Ők az emberiség fái, az Istenséggel egyesítve (a szent mag). Meg fognak emésztetni, mert nem csupán a hírnökök, hanem a pünkösd meglengetett kenyerek zászlaja is; ők az az üzenet, amelyet a pogányok enni fognak.

Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, visszahozlak téged, és megállsz előttem; és ha elkülöníted a drágát a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szám: ők térjenek meg tehozzád, de te ne térj öhozzájuk. Jeremiás 15:19.

Jeremiás azokat jelképezi, akik megették az angyal kezében levő üzenetet, amely az alfa és az alapvető próba volt, s amelyet 1840. augusztus 11., 1888 és 9/11 jelképez; mert azt mondja, hogy megtalálta az igéket, és megette azokat.

„Megtaláltattak a te igéid, és én megettem azokat; és a te igéd lett nekem szívem öröme és vigassága; mert a te nevedről neveztetem, ó, Uram, Seregeknek Istene.” Jeremiás 15:16.

Jeremiást Isten nevére nevezik, amikor megesszi az angyal kezében lévő kis könyvet, és ez az üzenet örömet és vigasságot szült, szemben a szégyennel. Amikor Isten neve Jeremiásnak adatik, ő a filadelfiaiak közé tartozó száznegyvennégyezeret képviseli.

Aki győz, oszloppá teszem az én Istenem templomában, és többé onnan ki nem megy; és felírom őrá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől; és felírom őrá az én új nevemet. Jelenések 3:12.

Jeremiás megette a 9/11 üzenetét, és elszenvet 2020. július 18. csalódását.

Nem ültem a csúfolódók gyülekezetében, és nem vigadtam; egyedül ültem a te kezéd miatt, mert bosszúsággal töltöttél el engem. Miért szüntelen az én fájdalmam, és gyógyíthatatlan az én sebem, amely nem akar meggyógyulni? Olyan leszel-e nekem, mint a csalárd patak, mint a megcsaló vizek? Jeremiás 15:17, 18.

Jeremiás „csúfolódók gyülekezete” azonos Filadelfia és Szmirna „Sátán zsinagógájával”, akik azt mondják magukról, hogy zsidók, de nem azok. Jeremiás nem örvendezett, mert az üzenet, amelyet hirdetett, hamis üzenet volt, amely csak szégyent szült, nem örömet. Jeremiás „örökké tartó sebe, amely nem akart meggyógyulni” az a három és fél nap volt, amikor a csúfolódók gyülekezete örvendezett, miközben Jeremiás, Mózes és Illés holtan feküdtek az utcán, amely a holt, kiszáradt

csontok völgyén vezetett át. A kétely és bizonytalanság ezen időszakának közepette az Úr felszólította Jeremiást, hogy térjen vissza.

Ezért így szól az Úr: Ha megtérsz, visszafogadlak téged, és színem előtt állasz; és ha elválasztod a drágát a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szám: ők térjenek meg hozzád, de te ne térj öhozzájuk. És e nép ellen erős rézfallá teszek téged; harcolnak majd ellened, de nem győznek le téged, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak és megmentselek téged — így szól az Úr. És kiragadlak téged a gonoszok kezéből, és kiváltalak téged a rettenetesek kezéből. Jeremiás 15:19–21.

Ha Jeremiás visszatérne, Isten sereggé tenné őt, amelyet egy ércként kemény fal jelképez, s amely ellen mind a „gonoszok”, mind a „rettenetesek” harcolni fognak, de nem győznek. Ez a fehér lovak serege, fehér gyolcsruhába öltözött lovasokkal. Ez a sereg, vagyis az ércként kemény fal akkor emeltetik fel, amikor Jeremiás visszatér; ha és amikor elválasztja a drágát a hitványtól. Ezékiel harminchetedik fejezetében az a sereg, amelyről White testvér azt mondja, hogy Isten maradék népe, akkor áll fel, amikor visszatértek. A maradék visszatér, majd hatalmas sereggé áll fel, amikor elválasztják a drágát a hitványtól, és akkor Isten szájává lesznek. Helyesen kell hasogatniuk az igazság igéjét, elválasztva a polyvát a búzától, mert ugyanazokat a szabályokat alkalmazzák, amelyeket atyjuk követett, aki molnár volt, és arra szakosodott, hogy a legjobb kenyeret készítse el. Ha elválasztják a drágát a hitványtól; az igazságot a tévedéstől, akkor Isten őrállói lesznek, amikor Isten elválasztja a gonoszokat és a bölcseket.

Jeremiás 2023-ban válaszolt a visszatérésre szóló hívásra, majd 2024-ben csalódás érte, amikor egy nagy csoport elkülönült annál az alapvető próbánál, amikor Róma felállította a látomást. Jeremiás helyesen választotta el a drágát a hitványtól, az igazságot a tévedéstől, és továbbhaladt egészen az omega belső próbáig, a menny ablakainak megnyílásakor. Amikor az egek megnyílnak, a diadalmas egyház elkészítette magát. Átment az alapvető külső alfa próbán, majd átment a menny ablakainak belső omega próbáján is. Vagy átmegy, és Isten seregének részévé lesz, vagy a szél kifújja az ablakokon. Kivettetik egy nagy mezőre, miként Sebna az Ézsaiás huszonkettőben, vagy a koporsóba vettetik. Vagy a koporsóba vettetik, vagy kivettetik a templomból, ahogyan Nehémiás kivettette Tóbiást, vagy Krisztus kivettette a pénzváltókat. Amikor a szennyecsetes férfi a drágaköveket a koporsóba veti, a koporsó vagy Isten Igéje az igazság új keretében, vagy Isten temploma, s mindkettő Krisztus jelképe, Krisztust pedig nem szabad megosztani.

Megosztatott-e Krisztus? Vajon Pált feszítették meg érettetek? Vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg? 1 Korinthus 1:13.

Krisztus nincs elválasztva Páltól. Az istenség nem volt elválasztva Pál emberségétől. Amikor Pál, az ember, az Istenség nevében keresztelt, nem volt semmiféle megosztottság, mert az emberi hírnök egyesül az isteni üzenettel. Pál éppoly bizonyosan kapcsolódott az Istenséghez, amiképpen Efraim a maga bálványaihoz kapcsolódott.

Azok, akik Miller álmában a templomba (ládikába) vettetnek, a Malakiás harmadik fejezetében említett tizedek, amelyeket a tárházba kell bevinni, ahol az edelt tárolják és kiosztják. Ez a tárház a száznegyvennégyezer temploma, vagy amint Péter mondta: „lelki ház, szent papság.” A ládika a

lelki ház, az ékkövek pedig a papság. Ezért van feljegyezve Miller álma a „81.” oldalon, mint az isteni Főpap jelképe, nyolcvan emberi pappal egyesítve.

Miller álmában a piszkot lesöprő férfi a drágakövek behozását szemlélteti (amelyek Ézsaiás tizedei és Malakiás áldozatai), amikor a drágaköveket a templomba veti, amely a tárház, amely a ládika. A második angyallal kapcsolatban gyakran két kérdés merül fel, és az ómega-próba a második angyal az alfa-próbához és a harmadik lakmuszpróbához viszonyítva. A hívás a visszatérésre szól, és a visszatérést az mutatja be, hogy minden tizedet és áldozatot bevisznek a tárházba, hogy eledel legyen az Ő házában. Az itt felmerülő két kérdés ez: mi az „eledel”? és mi a „tárház”?

Az, hogy a drágakövek a hírnökök-e, vagy hogy a drágakövek az üzenet-e, határozza meg, miként válaszoljuk meg azt a két kérdést. Ha a hírnökökről van szó, akkor ők alkotják a tizedet, amely felépíti a templomot, s ez mindig a második lépésben emeltetik fel. Ha az üzenetről van szó, akkor ez az Éjféli Kiáltás üzenete, amely a templom záróköveként jut tökéletességre, valamint a második angyal üzenetének felhatalmazása.

És ezt mondta: Ezért elhagyja a férfi atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez; és lesznek ketten egy testté? Azért többé nem két test ők, hanem egy. Amit azért Isten egybekötött, ember el ne válassza. Máté 19:5, 6.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Figyelmemet visszairányították Krisztus első eljövételének hirdetésére. János Illés lelkiületével és erejével küldetett, hogy előkészítse Jézus útját. Azok, akik elvetették János biznyságtételét, nem részesültek Jézus tanításainak áldásában. Ellenállásuk az Ő eljövételét előre hirdető üzenettel szemben oda helyezte őket, hogy nem tudták készséggel befogadni a legerősebb bizonyítékot sem arra nézve, hogy Ő a Messiás. Sátán azokat, akik elvetették János üzenetét, még tovább vezette, hogy Krisztust is elvessék és megfeszítsék. Ezzel olyan helyzetbe hozták magukat, hogy nem részesülhettek a pünkösdi napján adott áldásban, amely megtanította volna nekik a mennyei szentélybe vezető utat. A templom kárpitjának kettéhasadása azt mutatta meg, hogy a zsidó áldozatokat és rendtartásokat többé nem fogadják el. A nagy Áldozat felajánlatot és elfogadtatott, és a Szentlélek, amely pünkösdi napján alászállt, a tanítványok gondolatait a földi szentélyről a mennyeire irányította, ahová Jézus a saját vére által bement, hogy tanítványaira áraszsa engesztelésének áldásait. A zsidók azonban teljes sötétségben maradtak. Elveszítettek minden világosságot, amelyet az üdvösség tervéről kaphattak volna, és továbbra is haszontalan áldozataikban és felajánlásaikban bíztak. A mennyei szentély átvette a földi helyét, ők azonban semmit sem tudtak e változásról. Ezért nem részesülhettek Krisztusnak a szent helyen végzett közbenjárásából.”

„Sokan borzadva tekintenek a zsidók eljárására Krisztus elutasításában és megfeszítésében; és miközben szégyenteljes bántalmazásának történetét olvassák, azt gondolják, hogy szeretik Őt, és nem tagadták volna meg úgy, mint Péter, sem nem feszítették volna meg úgy, mint a zsidók. De Isten, aki minden ember szívét vizsgálja, próbára tette azt a Jézus iránti szeretetet, amelyről azt vallották, hogy érzik. Az egész menny a legmélyebb érdeklődéssel figyelte az első angyal üzenetének fogadtatását. Ám sokan, akik azt vallották, hogy szeretik Jézust, és könnyeket hullattak, amikor a keresztről szóló történetet olvasták, gúny tárgyává tették az Ő eljövételének

örömhírét. Ahelyett, hogy örömmel fogadták volna az üzenetet, kijelentették, hogy az téveszme. Gyűlölték azokat, akik szerették az Ő megjelenését, és kizárták őket a gyülekezetekből. Akik elutasították az első üzenetet, nem részesülhettek a második áldásában; és a éjféli kiáltás sem volt javukra, amelynek elő kellett volna készítenie őket arra, hogy hit által Jézussal együtt belépjenek a mennyei szentély szentjébe. És mivel elutasították az előző két üzenetet, annyira elsötétítették értelmüket, hogy semmi világosságot nem láthatnak a harmadik angyal üzenetében, amely megmutatja az utat a szentek szentjébe. Láttam, hogy miként a zsidók megfeszítették Jézust, úgy a névleges egyházak is megfeszítették ezeket az üzeneteket, és ezért nincs ismeretük a szentek szentjébe vezető útról, és nem részesülhetnek Jézus ottani közbenjárásának áldásában. A zsidókhöz hasonlóan, akik haszontalan áldozataikat mutatták be, ők is haszontalan imáikat abba a helyiségbe küldik fel, amelyet Jézus elhagyott; és Sátán, akinek tetszik ez a megtévesztés, vallásos jelleget ölt, és e magukat kereszténynek vallók elméjét magához vonja, hatalmával, jeleivel és hazug csodáival munkálkodva azon, hogy csapdájában tartsa őket.” Early Writings, 259–261.